

Masarykova univerzita v Brně
Filozofická fakulta
Ústav české literatury a knihovnictví
Kabinet informační studií a knihovnictví

TÉMA PRÁCE
CO JE GLOBALIZACE

*Seminární práce k předmětu
Učící se společnost a role knihovníka v ní*

Autor: Zdeňka Paseková
UČO: 216260
Typ studia: prezenční
Ročník: třetí
Počet znaků: 22 902 (s mezerami)

Brno
28.4.2009

Obsah

Co je globalizace.....	2
Oblasti globalizace.....	3
Klady a zápory globalizace.....	4
Globalizace a Česko.....	6
Globální vesnice (město).....	7
Globalizace a změna klimatu.....	7
Globalizace a životní prostředí.....	8
Globalizace a civilizace.....	9
Hrozby globalizace.....	10
Pojmy.....	12
Literatura.....	14

Co je globalizace

Globál – světový, zahrnující celý svět, všeobjímající, komplexní, all-inclusive, mezinárodní – už samotný výklad pojmu i přes poměrně rozsáhlý počet synonym, udává celkem jasně jeho obsah.

Globalizace = teorie globálního ekonomického růstu – zvýšení životní úrovně a zmírnění chudoby v rozvojových zemích. Tato teorie je ovšem ostře diskutovanou otázkou z různých úhlů pohledu a to jak příznivců tak i odpůrců globalizace.

Globalizace tj. celosvětový společenský proces - proces obsahující změny společnosti, vedoucí k prolínání a propojení ekonomických, sociálních, kulturních technických a politických událostí na celosvětové úrovni.

Průkopníkem globalizace byly Spojené státy americké, později se připojily i další státy. Důležitým mezníkem v procesu globalizace bylo založení Brettonwoodských institucí po skončení druhé světové války, které znamenalo liberalizaci obchodních a finančních toků.

Globalizace je jedno ze slov, které v poslední době slyšíme kolem sebe ze všech stran a ve všech pádech ať už v klasických médiích, na internetu nebo v běžném hovoru každodenního života. Globalizace je příležitost pro silnější a ohrožení pro ty slabší.

Co si vlastně představit pod tímto širokým pojmem? A co znamená pro každého jednoho z nás? Máme se těšit z něčeho přínosnějšího nebo máme být naopak ve střehu a opatrni? Nepohlí nás v konečném důsledku ten obrovský nárůst informací a možností?

Už proto, že se jedná o něco „globálního“ tzn. plošně rozsáhlého, nelze vidět individuálnost ale naopak sílu a moc de facto bez hranic.

Globalizace je vlastně poměrně mladý termín pro definování vývoje světového hospodářství od zhruba sedmdesátých let dvacátého tedy minulého století až do dnešních dnů.

Je to rostoucí vzájemná ekonomická závislost zemí v komplexním rozsahu v důsledku rostoucího mezinárodního obchodu a služeb, mezinárodního pohybu financí a technologií, jako proces neřízený, směřující především k zisku. K tomuto rozvoji, zejména pak v oblasti komunikace přispěla i akceptace angličtiny jako hlavního komunikačního jazyka.

OBLASTI GLOBALIZACE

Revoluce ve všech odvětvích dopravy byla základním kamenem globalizace, následovaná prudkým nástupem Spojených států amerických na evropský trh (McDonalds, KFC,...). Rozvoj japonské ekonomiky způsobu výroby v 70. letech redukoval některá průmyslová odvětví v Evropě i USA následkem konkurenčního boje.

Globalizace znamená celosvětový proces, který se dotýká všech oblastí, oborů, činností, aktivit a různorodých procesů každodenního života.

Hnací síla neboli podstata celého dění je jasně v oblasti hospodářské resp. ekonomické. Jedním z hlavních důsledků je vzájemné propojení světa ve všech oblastech života lidí díky prudkému rozvoji informačních a komunikačních technologií a tím i jakési pomyslné „zkracování vzdáleností“. Ale samozřejmě i oblasti sociální, kulturní, technické a politické, které jsou vzájemně propojené.

V ekonomické oblasti se jedná především o propojování světových trhů a výroby, ať už se jedná o vlastní zboží a služby (v podstatě denně se setkáváme s produkty, které vznikly nebo alespoň jejich původ je od nás vzdálen tisíce kilometrů – čínská jídla, tropické ovoce, oděvy značek západního světa vyrobené v Asii, apod.), či kapitál (řízení nadnárodních společností, působení nadnárodních korporací a mezinárodních finančních institucí – Světová banka, Mezinárodní měnový fond, WTO), ale i rozvojový kapitál, který staví na zemích s daleko nižším ekonomickým růstem.

V ekonomické oblasti lze globalizaci vidět ale i jako nerovný proces, ve kterém zatímco se část světa přibližuje, druhá se vzdaluje. Samozřejmě v poloze teoretické roviny a to v závislosti na možnostech rychlosti přenosu informací a zapojení do systému globální ekonomiky.

Oblast sociální – to jsou jevy jako globální turistika (migrace národů), rozvoj dopravy a komunikačních zdrojů ale i celosvětový nárůst chudoby.

Oblast kulturní to je vznik nových kulturních forem ale i zánik rozmanitosti kultur. To znamená, že kultury tzv. „silných“ národů v podstatě pohlcují, silně potlačují nebo alespoň mísí původní kulturní formy (amerikanizace světa).

Dnes používaný termín „tavící kotel“ je pojem pro velká města, která jsou centry globalizace a kde se v podstatě stírají rozdíly kultur.

Oblast technická – Celosvětová informační síť vzniká propojením jednotlivých technologií (informační, komunikační, mediální) a tím pádem se objevují nové výrobky, s novou technickou infrastrukturou i nová odvětví a nové formy obchodu. Dochází ke zdokonalování výroby a produktů.

Oblast politická - jednoznačně vznik velkých celků (politických – Evropská unie), z toho vyplývající pokles politického vlivu národních států a tím rostoucí rozdíly mezi „chudými a bohatými“.

KLADY A ZÁPORY GLOBALIZACE

Globalizace, stejně jako každý nový proces nebo nově vznikající stav, s sebou nese i řadu globálních problémů. Ať už jsou to otázky mezilidských vztahů, míra zadluženosti v mezinárodním měřítku společně se změnami mezinárodních ekonomických vztahů, problémy vztahu a vazby člověka s přírodou“ (populační, potravinové – půda, pitná voda a energetické otázky, nerostná bohatství a surovinový problém, velký problém – ekologie) a v neposlední řadě budoucnost tzn. humanitární, kulturní, sociální a další problémy spojené s migrací národů a tím ruku v ruce se šířící epidemie, chudoba a nevzdělanost vznikající z prohlubujících se rozdílů mezi chudými a bohatými. A především řešení všech těchto otázek a problémů. To všechno je globalizace.

Klady globalizace

- Růst objemu celosvětově obchodovatelného zboží, vyšší životní úroveň
- Rychlost a komplexnost přímých investic
- Ekonomický růst těch rozvojových zemí, kterým se podařilo zapojit do světového hospodářství
- Růst spotřeby v oblasti sociální
- Vznik nových nadnárodních institucí a posilování jejich významu k překonávání hranic států
- Vznik nové otevřené kultury (zejména díky médiím)
- Urychlení vývoje, zvláště v informačních technologiích, velmi rychlá výměna zkušeností
- Touha po poznání a svobodné výměně informací

- Standardizace výrobků a programů – výrobky musí splňovat určitá kritéria platná na celém světě = = zvýšení kvality, uspokojení preferencí více zákazníků kdekoli na světě
- Snížení nákladů na produkci a další činnosti mezi více zeměmi, vyšší kupní síla, snížení nákladů na logistiku

Zápory globalizace

- Nekontrolovaný pohyb finančního kapitálu - nepoměrně vyšší ve vztahu k obchodovatelnému zboží
- Nerovnost předpokladů vstupu do celkového trhu – zisk pouze pro ty, kteří díky pružnějšímu postoji své vlády, mají lepší předpoklady růstu
- Pětina světa (cca 1,2mld. lidí) tzn. nejchudší země světa zůstává mimo globální růst spotřeby a jejich počet se zvyšuje
- Rostoucí v lepším případě stagnující nezaměstnanost v rozvinutých ale i rozvojových zemích díky zvyšování produktivity a stále lepším metodám ve všech oblastech managementu
- Oslabení role národního státu, která je citelná především v méně rozvinutých zemích. Oslabením státy ztrácejí vliv na chod ekonomiky a jsou odkázány na rozhodování mezinárodních společností a světových organizací. Přesouvá se výroba do rozvojových zemí a zvyšuje se tak nezaměstnanost.
- Cíle aktivit nadnárodních společností se stávají země s méně přísnými požadavky na ochranu životního prostředí (těží z výhod postavení těchto zemí – nízké ceny přírodních zdrojů, přestože díky poptávce ceny stoupají)
- Destrukce tradičních zemědělských struktur zemědělské výroby díky tlaku globálních trhů pod vedením nadnárodních společností
- Prudké společenské změny v kultuře národů ve vztahu k jejich místní kultuře a přírodnímu prostředí

Obě tyto skupiny, tzn. ať už se jedná o kladný nebo záporný vliv globalizace, mají vliv na individuální život člověka. V současné společnosti chybí pocit sounáležitosti, svět a zejména pak globální svět, se stává člověku něčím cizím a tyto skutečnosti, kdy vystupuje napovrch anonymita, síla davu a pocitu, kdy člověk nevidí jasný smysl života a existence vůbec, vzbuzuje v člověku agresivitu a násilí. Člověk zapomíná na sebe samu a tato skutečnost pro něj znamená možnost realizace věcí, které dřív nebo jindy byly tabu. Překračováním těchto pomyslných hranic (tabu) má ale mylný pocit jakéhosi uvolnění a neomezenosti.

Mizí vztahy založené na vzájemné důvěře. Tím, že vidíme ekonomiku globálně, tedy v celosvětovém měřítku, vede taková situace k oslabení národní identity a důvěry v národní instituce. Z toho vyplývá i skutečnost vyšších rizik než v minulých letech a vzniká tak stav existenciálního neklidu, nedůvěry a nejistoty mezi lidmi.

V kulturní oblasti se tento jev vyznačuje mnohoznačností, což znamená, že nelze jeho vliv jednoznačně hodnotit.

Nové technologie a produkty lze vidět v různých i protikladných úhlech, např. laser může zachraňovat lidské životy (operace) ale stejně tak je může ničit (navádění raket).

V době globalizace dochází ke zpomalení celosvětového ekonomického růstu resp. téměř ke stagnaci růstu ekonomické úrovně. Prohlubují se rozdíly mezi zeměmi. V současné době se uvádí, že v odhadech ročně umírá v chudých zemích hlady 20-30 milionů lidí. V podmínkách globalizace se zužuje sféra rozhodování. Dochází k přesunu na nepolitické tedy nedemokratické (nadanárodní) rozhodování odpovídající zásadě „co nejméně demokracie“. Globální problémy, které existovaly již dříve se prohlubují ve všech oblastech – ať už se jedná o migrační a populační boom z chudých zemí do bohatých a tím vyvolané nepokoje, devastaci životního prostředí, ekonomickou krizi a další.

Dá se říci, že bohatství prohlubuje chudobu a příčina tohoto stavu tkví v podmínkách uplatnění a využití resp. zneužití globalizace.

GLOBALIZACE A ČESKO

Dle statistik je Česká republika 11.nejvíce globalizovanou zemí světa.Česká republika si ve srovnání jednotlivých oblastí (ekonomická, sociální, kulturní, technická a ekonomická) vede nejlépe v oblasti ekonomické, zde se aktuálně pohybuje na 12. místě, zatímco z pohledu sociální oblasti je to pozice 29. V politickém hodnocení pozici na 30. pořadí žebříčku.

V zájmu ČR je další liberalizace hlavně v oblasti zemědělství, snížení přímých i vývozních dotací. Zájmem ČR je podporovat aktivity Brettonwoodských institucí, spravedlnost, splnění rozvojových cílů a energetická bezpečnost.

GLOBÁLNÍ VESNICE (MĚSTO)

Jedná se vlastně o termín dnes používaný jako metafora pro používání internetu, který globalizuje komunikaci a tím umožňuje „rušit“ vzdálenosti a komunikovat skutečně s celým světem.

V polovině 60.let minulého století se stala elektronická média všudypřítomnými (především televize). Nejznámějším teoretikem komunikací tehdy byl profesor Marshall McLuhan, který již v 60.letech předvídal blížící se globalizaci, nepředstavitelnou bez komunikačních médií. Jeho heslem bylo „globální vesnice – vzájemná propojenost světa pomocí elektronických médií (i když tato skutečnost tzn. sjednocení lidstva v jediném zážitku díky globálním médiím se nakonec neuskutečnila).

McLuhan se pohybuje hlavně ve věku televize ale pokusme se o přesun do doby digitalizace médií, kdy čas a vzdálenosti přestávají, díky elektronickým médiím, hrát důležitou roli.

Ovšem ne všichni lidé mají možnost připojení na internet.

V roce 1962 byla vypuštěna první komunikační družice, čímž bylo umožněno živé vysílání přenosů významných událostí do celého světa (jediným z prvních byl přenos pohřbu amerického prezidenta J.F.Kennedyho, dalším přistání amerických astronautů na Měsíci v roce 1969. V 70. letech se rozšířilo používání domácího videa, kabelové televize a v polovině 80.let satelitní televize. Dalším vývojovým stádiem je evidentně digitalizace vysílání, díky které je možné současné vysílání mnoha různých jazykových verzí.

V současné době je přiměřenější metafora „globální město“, kdy i zásluhou internetu mezinárodně spolupracuje mnoho úzce specializovaných profesí.

GLOBALIZACE A ZMĚNA KLIMATU

Globální klimatická změna = změny vyvolané vnějšími faktory.

Globální změny v současnosti úzce souvisí se skleníkovým jevem v atmosféře, tento je způsoben zvyšováním obsahu plynů převážně v důsledku lidské činnosti (topení fosilními palivy apod.)

Odhaduje se, že nejméně 20-30 let emise oxidu uhličitého i dalších plynů globálně porostou.

Dnešní hrozba globálního oteplování může být zmenšena díky biosféře, tedy zeleným rostlinám, které jediné dokáží v procesu fotosyntézy vázat tento skleníkový plyn, tedy oxid uhličitý.

Změna klimatu může mimo jiné ovlivnit směr a rychlost mořských proudů nebo monzunů, což by mělo pro lidstvo katastrofální následky – častější výskyt extrémních situací (horka, mrazy, silné větry, deště, období sucha).

Jedním z průvodních jevů oteplení může být vzestup hladin oceánů díky vyššímu objemu vody. Ke zvýšení hladiny přispívá i množství vody z roztátých ledovců. Touto skutečností budou samozřejmě nejvíce ohroženy přímořské státy a jako důsledek lze očekávat nový typ migrace – tzv. ekologické uprchlíky.

Častější výskyt živelných pohrom ovlivní veškerou hospodářskou činnost. Zásadním problémem globální klimatické změny je schopnost přizpůsobení lidské společnosti a jejích ekonomických a politických systémů. Změny klimatu totiž mohou vyvolat nebezpečné konflikty.

GLOBALIZACE A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Znečištění a jiná devastace životního prostředí provázely lidstvo od samého vzniku civilizace.

Důsledky globalizace se projevují i v oblasti ekologické, například: klimatické změny v důsledku oteplování země způsobené mimo jiné neefektivním využíváním přírodních zdrojů, vypouštěním chemických látek do ovzduší

Globální změny tzn.

- rychlé zmenšování ploch tropických deštných lesů a dalších ekosystémů a biotopů, stejně ohrožena jsou velké oblasti moří a to na celé planetě
- mizí některé druhy rostlin, živočichů a organizmů.
- Zmenšují se plochy a snižuje se úrodnost zemědělské půdy
- Zjišťujeme nedostatek zdrojů sladké vody a to jak vody plošně, tak i hygienicky zabezpečené pitné vody, což je v globálním měřítku nejvážnějším ohrožením zdraví lidí a života vůbec
- Lidské zdraví je ohroženo přítomností jedovatých látek, ionizujícího záření, hluku, patogenních mikroorganismů a to jak v potravinách, tak celkově v životním prostředí

GLOBALIZACE A CIVILIZACE

Jednotlivé země světa se liší celkovou úrovní civilizace. Je daná rozdílným stupněm ekonomického rozvoje, který se měří hrubým domácím produktem na jednoho obyvatele. Mezi vyspělými státy severu a podstatně chudšími státy jihu jsou celkově obrovské ekonomické rozdíly. Obyvatelé nejchudších zemí trpí především chronickou podvýživou. Pro představu o současném světě si vybudujme vesnici s 1000 obyvateli. Žilo by zde 584 Asiatů, 124 Afričanů, 95 Východoevropanů, 88 Západoevropanů, 55 obyvatel bývalého Sovětského svazu, 52 Severoameričanů, 2 Češi. Obyvatelé vesnice by měli problém komunikace, protože by jich 165 mluvilo čínsky, 86 anglicky, 83 jazykem hindu/urdu, 64 španělsky, 58 rusky a 37 arabsky. To je pouze polovina mateřského jazyka obyvatel vesnice. Druhá polovina hovoří bengálsky, portugalsky, indonésy, japonsky, německy, francouzsky a dalšími dvěma sty jazyky.

Ve vesnici by žilo 329 křesťanů (187 katolíků, 84 protestantů a 31 ortodoxních), 178 muslimů, 167 nevěřících, 132 hindů, 60 buddhistů, 45 ateistů, 3 Židé a 86 příslušníků ostatních náboženství.

Jedna třetina obyvatel vesnice by byly děti a jen 65 lidí by bylo starších 65 let.

Celkový rozpočet vesnice by přesahoval 3 miliony dolarů ročně (= 3000 dolarů na osobu).

Z toho by bylo 181 tisíc určeno na zbrojení, 159 tisíc na vzdělání a 132 tisíc na péči o zdraví.

Polovina vdaných žen by měla přístup k antikoncepčním prostředkům a používala by je.

První rok by se narodilo 28 dětí, zemřelo 10 lidí (z toho 3 z nedostatku jídla), jedna osoba by byla infikovaná virem HIV. S 28 narozenými a 10 zemřelými by vesnice měla další rok 1018 obyvatel.

V této společnosti by 200 lidí dostalo 75% všech příjmů, dalších 200 by dostalo 2% všech příjmů. Pouze 70 lidí by vlastnilo automobil (někteří více než jeden). Asi jedna třetina obyvatel by měla přístup k čisté, pitné vodě. Ve vesnici by bylo 670 dospělých a pouze jedna polovina z nich by uměla číst a psát.

Vesnice by měla 3 hektary půdy na osobu (celkem 3000 hektarů půdy), ze kterých by bylo 350 hektarů polí, 700 hektarů pastvin, 950 hektarů lesa a 1000 hektarů pouští, tunder, cest a jiných nevyužitelných druhů půd. Lesů by rychle ubývalo a nevyužitelné půdy přibývalo.

Vesnice by pod sebou skrývala arzenál jaderných zbraní s výbušnou silou ji několikanásobně zničit. Tyto zbraně by kontrolovalo asi 100 lidí.

Na konci roku 1993 žilo na světě asi 5,6 miliardy lidí. Ročně tento počet stoupá téměř o 100 milionů.

Rychlý růst světové populace je zřejmě vůbec nejohroživějším problémem dnešní civilizace.

V globálním měřítku pak:

- Stovky milionů lidí trpí nemocemi dýchacích cest a jinými onemocněními, znásobenými biologickými případně chemickými činiteli.
- Stovky milionů lidí jsou vystaveny nebezpečí v důsledku nebezpečných faktorů chemické a fyzikální povahy (dopravní nehody, apod.)
- Více než miliarda obyvatel měst je vystavena znečištěnému ovzduší, jehož úroveň znečištění překračuje doporučené meze.
- Redukce stratosférického ozónu povede ke zvýšenému výskytu rakovinového onemocnění kůže a očním zánětům a může vést ke snížení imunity.

HROZBY GLOBALIZACE

Globální bezpečnostní hrozby jsou hrozby z globalizace po konci studené války.

V podmínkách studené války bylo možné kontrolovat bezpečnostní rizika mezi soupeřícími bloky komunistických a demokratických zemí. Zachování rovnováhy vojenských kapacit a destruktivní vojenské síly bylo předmětem dohod. Závěr studené války ovšem ukazuje, že Američané dosáhli převahy a hrozba se ukázala jako kontrolované bezpečnostní riziko. Konec studené války znamenal porážku komunistického režimu. Bezpečnostně však došlo k multipolarizaci vývoje hrozeb i rizik. Koncem studené války jsme se dostali do dynamického a nesymetrického bezpečnostního prostředí.

Hrozby a rizika jsou v současnosti komunikovány univerzálněji než kdykoli předtím. Dnes všichni, především pak teroristé, mají zájem na masivní univerzální komunikaci svého jednání a s ním spojených hrozeb. Komunikace je intenzivním nástrojem aktivity. Univerzalizované hrozby jsou hrozby, které jsou rychle přenosné v globálním rozměru kdekoli na světě.

Globálním ohrožením se rozumí ohrožení existence člověka, udržitelnosti života společností, civilizačních systémů, kultury a států. Jedním ze společných charakteristik globálních hrozeb je, že není moudré čekat na jejich realizaci. Dnešní bezpečnostní rizika nebo hrozby jsou jiné

povahy. Podstatou asymetrické hrozby je sebezničení útočníka. Jestliže se chceme vyhnout destruktivním a ireverzibilním globálním dopadům potenciálně realizovaných bezpečnostních hrozeb, musíme usilovat o jejich preventivní eliminaci, předejít jejich eskalaci. Hrozbu musíme včas identifikovat, poznat, prozkoumat mechanismy jejího spuštění, pravděpodobnost realizace a nalézt způsob jak kontrolovat a eliminovat její eskalaci.

Rozdíl mezi znalostí a odpovědností je existence rozdílu mezi tím, kdo ví, a tím, kdo rozhoduje.

Oblasti bezpečnostních hrozeb

- rostoucí napětí a prohloubení rozdílů mezi Severem a Jihem
- oblast islámských zemí, která dnes generuje zejména rizika terorismu
- rostoucí zatížení globálních ekosystémů

Hlavní hrozbou jsou rizika použití zbraně hromadného ničení. Vznikl nukleární pás států vlastnících atomovou bombu. Samozřejmě nelze ani vyloučit, že ze zemí, jež atomovou technologii vlastní, může být dále přenesena do rukou nestátních, teroristických struktur.

Důležitou oblastí z hlediska hrozeb je diverzifikace nukleárních, biologických a chemických zbraní.

Terorismus znamená násilné a destruktivní aktivity, zaměřené na politické cíle. Islámský extremismus usiluje o očištění islámského světa od prozápadních režimů.

Hlavní identifikovatelné kořeny terorismu

- uzavřenost a zkorumpovanost vládních elit a rodin ve většině arabských zemí
- nedostatečná prostupnost, profesní mobilita a uzavřenost vůči vzdělanostní mobilitě, pracovní výkonnosti a kreativitě jednotlivce
- v nedemokratických systémech
- velké množství nekontrolovaných finančních prostředků

Principy fungování terorismu převažují asymetrické způsoby boje

- okamžitá medializace
- internet

Aktéři obrany globálních bezpečnostních problémů

OSN – má v přímé kompetenci boj s chudobou, zmírňování velkého napětí mezi zeměmi, kontrolu atomových technologií a smlouvu o proliferační nukleárních zbraní

Brettonwoodské instituce – zaměřují se na globální procesy, které mají vliv na státy usilující o hospodářský rozvoj a prosperitu

POJMY

Externalita – ztráty nebo zisky způsobené osobě A jednáním osoby B, aniž by souhlas osoby A byl nutný k tomu, aby jednání osoby B bylo legitimní

Hyperburžoazie – označuje „mimonárodní“ elitu, která usiluje o zrušení demokratického sociálního státu a následně všech omezení, jimiž národní státy za poslední dvě století spoutaly ekonomickou racionalitu

Iracionální společnost racionálních jedinců – každého člověka definuje především způsob, kterým zpracovává informace. Říkáme o něm, že je vnímavý, analytický, přemýšlivý, sobecký, racionální, vášnivý nebo naopak třeba lhostejný. Každé to přídavné jméno označuje celkovou strategii jednotlivce nebo skupiny v získávání a využívání informací.

Kolektivní akce – lidé stojí před problémem kolektivní akce v okamžiku, kdy by bylo pro všechny výhodné, aby někdo něco udělal, ale nikomu se nevyplatí, aby to udělal on sám

Komplexita – ohlašuje „změnu paradigmatu“, tedy způsobu, kterým se legitimně reprezentuje skutečnost ve společnosti. V podmínkách komplexity jsou fakta často měkká, hodnoty tvrdé, poznání nejisté a pravda je vždy politickým pojmem.

Sociální kapitál – je vše, co můžeme využít k vybudování sociální sítě, díky níž snadněji dosahujeme svých cílů

Sociální náklady – na rozhodování jsou pro podniky mnohem nižší než pro poškozené obyvatele, efektivní řešení se proto uskuteční jen v případech, kdy zákonný rámec jednání ukládá podnikům povinnost uhradit škody způsobené občanům

Technologické prostředí – forma světa, v níž stále větší počet lidí může volit mezi stále větším počtem možností. Dát všem občanům možnost zvolit si svobodně své náboženství, ideologii, hodnoty a cíle, zvolit si světlo v noci a sníh v létě, letní ovoce uprostřed zimy, zvolit si místo k životu bez ohledu na vzdálenosti a snadno je měnit, zachytit, co je jedinečné a reprodukovat to podle libosti.

Totální trh – expanze tržní racionality za všechny národní, etické a sociální hranice

Veřejný statek – Nemůže být dodán jednotlivcům v omezeném množství podle výše platby – je-li dodán jednomu, je dodán všem. Nikdo nemůže být vyloučen z jeho spotřeby. Spotřeba osoby A nesnižuje možnost všech ostatních osob spotřebovat ten samý statek. Jako příklad se uvádí : maják postaven na kopci nad mořem, jeho světla mohou využít všechny lodě, je nemožné dodat jen omezené množství světla osobě A a všechny ostatní vyloučit; využívání majákového světla osobou A nesnižuje možnost ostatních uživatelů využívat je.

Literatura

1, CzechKid:Globalizace [online]. [cit.2009-04-27].

Dostupné z <http://www.czechkid.cz/si1050.html>

2, Globalizace.pdf [online]. [cit.2009-04-27].

Dostupné z <http://www.czp.cuni.cz/knihovna/globalizace.pdf>

3, Globalizace – Enviwiki [online]. 2008 [cit.2009-04-26].

Dostupné z <http://www.enviwiki.cz/wiki/Globalizace>

4, Globalizace – úvaha – Seminárky.cz [online]. [cit.2009-04-27].

Dostupné z <http://www.seminarky.cz/detail.php?id=1737>

5, Malý příruční slovník globalizace:deset hesel k porozumění a obraně [online], 2003

[cit.2009-04-25]. Dostupné z <http://www.multiweb.cz/hawkmoon/slovník.htm>